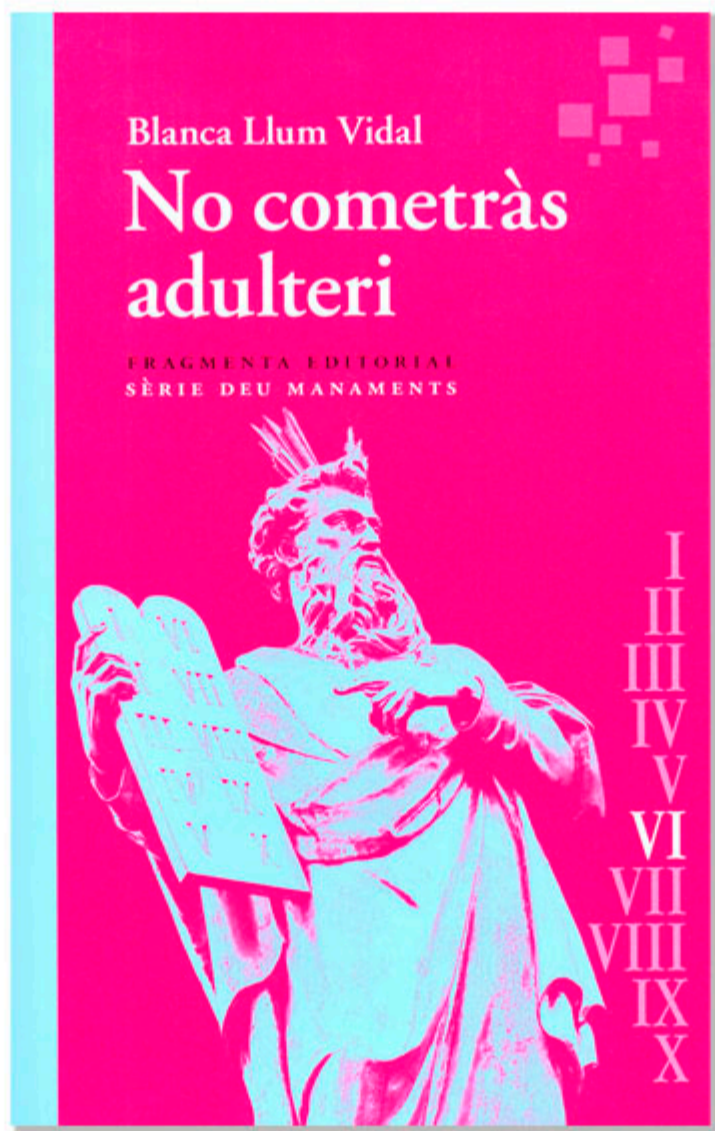

LITERATURA

No cometràs adulteri

[EL BLOG DE TERESA COSTA-GRAMUNT](#) Teresa Costa-Gramunt

 Vilanova i la Geltrú 01-04-2024 08:40

Coberta de 'No cometràs adulteri', de Blanca Llum Vidal. Eix

gosadia d'afirmar: «Potser perquè ser tídeu de deuo es la possibilitat de donar la volta a la geiosia animai»

Dona suport al periodisme local col·laborant amb nosaltres i fes-te'n [subscriptor per només 3€ al mes](#) sense permanència.

«No cometràs adulteri» és el sisè manament de la Llei que Yahvé, el Déu veterotestamentari, va donar al profeta Moisès. Posteriorment, tal com relaten els Evangelis, Jesús es va mostrar obert al perdó a les adúlteres, però el cristianisme s'ha mostrat martell implacable, tall de guillotina que ha afectat el cap de les dones fins no fa gaire temps en el nostre entorn, ja que les lleis civils del franquisme estaven estretament lligades a les religioses. En altres indrets, les dones adúlteres encara són lapidades o assassinades de mil maneres. L'adulteri, doncs, sembla que només sigui pecat punible si qui el comet és una dona, una mostra més de la desigualtat amb què és tractada en el si de la família i de la societat.

I justament per la transgressió a la llei, ja sigui civil o religiosa, totes dues amb tints de règim patriarcal, és que la literatura de tots els temps ha fet de l'adulteri un dels seus grans temes, de la mateixa manera que els personatges foscos, malànimes, resulten més interessants pels seus replecs més que no pas els lluminosos, tan transparents. Fins i tot en els Pastorets qui brilla més a l'escenari és Lucifer.

Però tal com anunciava Bob Dylan fa unes dècades, «els temps estan canviant», i l'adulteri és mirat des de diversos prismes, i no només per raó d'haver llegit Sigmund Freud i Jacques Lacan, sinó també perquè la contracultura va obrir el camí a actituds socialment subversives i políticament incorrectes. No en va *hippies* i contraculturals van ser els creadors de la convivència en comunes, si bé l'experiment ha estat un fracàs, ja que en els intercanvis de parelles sempre hi pot haver algú que hi pateixi, i poso d'exemple la novel·la semi-autobiogràfica: *Jules i Jim*, la història d'un triangle amorós narrat de manera esplèndida per l'autor i alhora un dels protagonistes: Henri-Pierre Roché, i això que la relació era consentida. No sempre, per no dir rares vegades, sabem gestionar una relació triangular, o poliàmora, com es diu ara, que no faci mal a ningú, ja que d'això tracta l'amor no només en sentit eròtic i sentimental sinó també en sentit ampli.

Però parlem, parlem de debò, a fons, amb llibertat, d'aquest tema tan espinós i complex, i això és el que proposa: un bon debat intel·lectual, la Sèrie Déu Manaments, de Fragmenta Editorial, una col·lecció que amb gran obertura de compàs i llibertat creativa invita a repensar els grans temes de la contemporaneïtat seguint el fil del Decàleg. És en aquesta estela d'explorar els límits, tant del manament en ell mateix com dels límits del llenguatge que el descriu, que cal situar l'assaig *No cometràs adulteri*, de Blanca Llum Vidal (Barcelona, 1986).

El de Blanca Llum Vidal és un assaig poètic, creatiu, ple de troballes verbals i visuals que aboquen mentalment al nus de la qüestió: posar l'adulteri al mig de l'àgora del pensament i deixar-lo dir, manifestar-se a través de les paraules que l'invoquen i de la literatura que n'ha teixit tants quadros com autors de talla com per exemple Marina Tsvetàieva o Caterina Albert / Víctor Català, veritables amazones del sentir i el pensar gens adotzenat. Amb imaginació i llibertat de pensament, l'autora va desgranant l'adulteri a través de paraules i imatges que alhora que l'observen travessen les fronteres del que s'ha escrit sobre la naturalesa de l'adulteri, i de la mateixa manera que el descriu el posa en qüestió, ja que si és pecat i comporta càstig, també pot ser vehicle d'alliberament d'una cotilla imposada, o una bena que curi una ferida. Tota realitat té dues cares, com tota virtut, o tot defecte, comporta el seu contrari.

[SUBSCRIU-TE ARA!](#)[MUNICIPIS](#)[TITULARS](#)

No esperin, doncs, els lectors de *No cometràs adulteri*, de Blanca Llum Vidal, cap lliçó moral en sentit clàssic, sinó la gosadia d'afirmar: «Potser perquè ser fidel de debò és la possibilitat de donar la volta a la gelosia animal. Potser ser fidel de debò és descobrir que el pacte amorós es pot convertir en una forma d'insubmissió radical». Sí, i feliçment s'hi pot convertir des del moment en què ara podem triar el caire dels nostres pactes i relacions amoroses, un guany de què a penes o gens disposaven les nostres avantpassades, tantes d'elles tenallades per matrimonis forçats als quals havien de ser fidels tant si els agradava com si no, so pena de ser lapidades, o induïdes a la mort social, que no deixava de ser una mort en vida o d'un dol permanent per a l'esperit.

El periodisme de proximitat necessita del compromís dels seus lectors per defensar un periodisme més independent, lliure i plural.

[SUBSCRIU-TE ARA!](#)

Arxivat a

[Literatura](#)

[Poesia](#)

[Teresa Costa-Gramunt](#)

[Catalunya - Món](#)

Ens interessa molt la teva opinió!

